

DEVECSERI ÚJSÁG

A TELEPÜLÉS KÖZÉLETI LAPJA

BEVEZETÉS ANYÁK NAPJÁN

*Májusi estén szívünk kapuját
kítárjuk csendben.*

*Ez az est a mi édesanyánknak
ünnepé legyen.*

*Nyló virágok édes illata
lengje őt körül,
nyló szívekkel, zengő ajkakkal
Isten is örül!*

*Május kertjéből letépiünk minden
illatos ágat,*

*az útra hintjük, így üdvözljük
édesanyánkat!*

*Szívdobogásunk köszöntse őt, mint
halk galambbúgás,
s énekiünk legyen égbeszárnyaló
orgonazúgás!*

Somogyi Imre

Csak egy szó

Sajtótájékoztatóra gyülekezünk a Kastélykönyvtár olvasótermébe.

Akit vártunk, Esterházy Marianne grófnő, aki fővédnöke az Angol-Magyar Baráti Társaság, Devecser város megsegítésére szervezett londoni segélykoncertjének. A grófnő érkezésének különlegességét az adta, hogy hat éves koráig itt, a devecseri kastélyban nevelkedett.

A sajtótájékoztatóra Marton Éva, az Angol-Magyar Baráti társaság elnöke, Tóth Krisztián, a Külügyminisztérium vezető tanácsosa, Toldi Tamás, városunk polgármestere és Dobos Ágnes, a Vöröskereszt megyei igazgatója társaságában érkezett.

Miután Mátrainé Mester Katalin átadta számára, az általa összegyűjtött, az Esterházy családról szóló régi újságcikkeket, lapunk kérdésére válaszolt.

Az Új Devecseri Újság nevében, a „kívülről jött” ember érzelmeire, első reakciójára voltam kíváncsi. Arra, hogy bár szerencsére fél év után már nem a kezdeti tragikus állapotok fogadják az idelátogatót, mit érzett az eléje táruló látványtól.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ígéretből valóság

Március 25-én a segítségnyújtás egy újabb, kimagasló példájának lehetünk tanúi Devecserben és Kolontáron.

Az MSD Magyarország Kft. munkatársai önkéntes, karitatív program keretében jöttek segíteni az iszapkatasztrófa sújtotta településeknek a társadalmi felelősségvállalás jegyében.

Ezen a napon a cég 223 munkatársa érkezett Devecserbe és Kolontárra, hogy a helyi önkéntesekkel együtt tegyék szebbé az itt élők környezetét.

Mindkét településen három-három területre összpontosították a munkákat. Kolontáron az iskolaudvar, az Arany János utcai játszótér ill. az utca környékének rendbetétele volt a

Anna Van Acker, az MSD Magyarország ügyvezető igazgatója

Az MSD Magyarország Kft. az amerikai Merck & Co. Inc. gyógyszercég leányvállalata, aki az anyagi segítségnyújtáson kívül dolgozói kétkezi munkáját ajánlotta fel, hogy olyan maradandót alkosson a településeken, ami az itt élő gyermekek életét teszi színesebbé.

kítűzött cél, míg Devecserben az óvoda udvara, az Ifjúság utcai – szinte teljesen megsemmisült – játszótér, illetve szintén a helyi iskolaudvar felújítása volt az elvégzendő feladat. Lapunk Devecserben munka közben kereste fel a szervezőket és segítőköt. (Folyt. a 2. oldalon)

A tartalomból:

Kirándulás a kalandparkba
4. oldal

Búcsú az óvodától
5. oldal

A közös munka öröme
7. oldal

Szászországi segítség
10. oldal

Csak egy szó

(Folytatás az 1. oldalról)

Valahol, tudat alatt, cirkalmas, részletekbe menő választ vártam, de meglepetésemre az csak egy szóban érkezett.

– Sírтам!–szóltelfátyolosodó szemmel, és kis csend után hozzá tette, – és még most is sírok.

Hát igen! Néha egy-egy őszinte szó többet mond hímes

körmondatoknál, közhelyes szóvirágoknál. Az az egy szó és a csillogó szemek elmondták, hogy a tettekben is megfogalmazódó segítőszándék őszinte együttérzést takar.

Mit lehet erre röviden válaszolni.

– Isten áldja, Grófnő!

B.Zs.

Fotó: Baráth Szilvia

Esterházy Marianne grófnő a könyvtárban

Ígéretből valóság

(Folytatás az 1. oldalról)

A március utolsó péntekére tervezett program gondos előkészítő munka eredménye volt-tudta meg lapunk *Németh János Páltól*, aki a karitatív munkát szervező Outcome Magyarország Zrt. vezető tanácsadója. Az Outcome többek között csapatépítő tréningek, karitatív programok szervezésével is foglalkozik. Kérdésünkre, hogy hogyan is indult ennek a programnak a szervezése, a következőket mondta el:

– Az Outcome már korábban is szervezett tréningeket az MSD-nek. A gyógyszer cég határozott elképzeléssel keresett meg minket novemberben, miszerint nem a kármentesítésben, hanem az újjáépítésben akar segíteni. Nem akar szenzációt kelteni, hanem igazi segítséget szeretne nyújtani. És a segítséggel a gyerekeket célozták meg. A szervezés novembertől indult, de a fő gondolat akkor is az volt, hogy tavasszal jönnének az érintett településekre, hiszen a tavasz az újjászületést és az újrakezdést is szimbolizálja. Ezt a települések vezetői is jónak látták.

Ezek után az MSD Magyarország ügyvezető igazgatóját, *Anna Van Ackert* kérdeztük motivációikról, szervezésről:

– Az iszapkatasztrófa híre bejárta a világot. Amikor hallottuk, hogy mennyire mérgező, szennyező anyagról van szó, akkor a következő vezetőségi ülésen rögtön döntöttünk a segítségnyújtásról. Igaz, először pénzügyi gondolkodtunk. Aztán inkább az a megoldás került előtérbe, hogy miért nem

Igazi csapatmunka

várjuk meg, hogy mire is van igazából szüksége az ittenieknek. Ehhez pedig már csak egy plusz volt az az ötlet, hogy miért ne legyünk mi is tevékeny részesei a segítségnek.

– *Hogyan is valósult meg ez a most látható program?*

– A cégnek van saját programja az önkéntes munkavégzésre vonatkozóan: Work 365 néven. Eszerint minden munkavállalónak joga van munkaidejében ilyen jellegű munkát végezni. Ez adta az ötletet is, hogy akkor miért ne jöjjön el az egész cég? Ez már csak azért is volt jó kezdeményezés, hiszen 2011 Európában az Önkéntesség éve.

– *Ha jól tudom, Ön holland származású. Hollandiában és Nyugat-Európában az önkén-*

tességnek talán nagyobb hagyományai vannak...?

– Ez nem feltétlenül van így. De cégünknek van egy szlogenje: BE WELL! – Légy jól, érezd jól magad! Vagyis a gyógyszer-gyár fő gondolata, hogy ne csak gyógyszerekkel segítsen, hanem tényleges munkával is, hiszen a hétköznapiakban az irodában ülünk és a négy falat látjuk. Így a fizikai munkával többet is tehetünk, illetve ez egy elkötelezettség, hogy személyesen járjunk hozzá az emberek jólétéhez.

Anna Van Acker igazgató aszszony által elmondottakhoz csatlakozott *Kis Zoltán* is, aki a vállalatnak a *Közösségért Felelősségvállalás* nevű programjára felel:

– A cég dolgozói között is akad olyan, akinek rokona érintett a katasztrófában, így a vezetés részéről is egyértelmű támogatást kapott az anyagi és tényleges segítségnyújtás is. Novemberben vettük fel a kapcsolatot az Outcome-mal, és most vált ténylegesen valóra a segítő elképzelés.

– *Milyen érzésekkel jöttek hozzánk?*

– Az idő igazi ajándék most. Jó érzés volt a pozitív hozzáállás a település vezetői részéről, és példamutatónak tartjuk azt a töretlen élni akarást, amit megtapasztaltunk részükről.

– *Miért a gyerekeknek kívántak segíteni?*

– Mert a jövő kulcsa az ifjúság!

A nap végére teljesen megújult óvodaudvarban, iskolaudvarban és játszótérben gyönyörködhetnek az ide érkezettek és a település lakói is. Az ovisok és az iskolában a zeneiskola fúvósai Ormándlaky Péter vezetésével kis műsorral kedveskedtek a gyógyszer cég munkatársainak és a szervezőknek.

Köszönetünket fejezzük ki az MSD Magyarország Kft. vezetőjének, dolgozóinak, az Outcome Magyarország Zrt. munkatársainak, Lenner András, programért felelős képviselőnek, hogy valóban szebbé varázsolta az itt élő gyermekek környezetét, és azon helybéli önkénteseknek is, akik csatlakoztak a munkálatokhoz.

Kérünk mindenkit, hogy óvja a megszépült környezetet, hogy sokáig legyen az itt élő gyerekeknek igazi öröme!

L. Sz.S.

Házunk tája...

Önkormányzati bizottságok

1. rész

Devecser Város Képviselő-testületének munkáját a képviselőkből és ügynevezett „külsősökből” álló bizottságok segítik. Devecserben négy bizottság működik (Szociális és Egészségügyi Bizottság, Gazdasági Bizottság, Településfejlesztési Bizottság, Oktatási Bizottság).

Városunkban a kialakult katasztrófa helyzetben valamennyi bizottság jelentős szerepet tölt be, de a legnagyobb feladat talán a Szociális és Egészségügyi Bizottságra hárul, mivel ez két terület az, amelyik valamennyi lakost közvetlenül érint. A bizott-

Rosta Zoltán, a bizottság elnöke

ságok munkáját bemutató sorozatunkban elsőként ezt a bizottságot mutatjuk be. Rosta Zoltánt, a bizottság elnökét kérdeztem:

– *Elnézve Devecser mostani helyzetét, talán ez az a bizottság, amelyre a legtöbb feladat hárul. Hogy sikerül megbirkózni ezzel a sok feladattal? Kik alkotják a bizottságot?*

– A Szociális és Egészségügyi Bizottság öt tagból áll. A képviselő-testület részéről Czeidl József, Holczinger László és jómagam veszünk részt a munkában. Mindhárman évek óta napi kapcsolatban vagyunk a lakossággal, így közvetlenül értesülünk örömről, bánatról. Külsősként – akiknek a megválasztásánál a legfőbb szempont a szakmaiság volt – Délceg Lászlóné, Devecser körzet védőnöi szolgálatának vezetője és Lipka Péter, aki képviselőként tagja volt a korábbi testületnek segíti a munkánkat.

A rendkívüli helyzet megköveteli, hogy folyamatos munkát végezzünk. Megalakulásunk óta a tizenkilencedik ülésen vagyunk túl. A bizottság átruházott önkormányzati hatáskörében a Katasztrófa elhárítási célleírányzatok felhasználásá-

ról szóló BM rendelet teljesítése érdekében gyakorlatilag folyamatosan ülésezik. Örömmel tölt el, hogy a bizottság tagjai átérzve a feladat nagyságát a legtöbb esetben bármikor rendelkezésre állnak, annak ellenére, hogy törvény szerint havonta kellene üléseznünk.

– *Egy bizottság működése során számos törvényességi előírást is figyelembe kell venni. Ki az, aki megfelelő jogi háttérrel rendelkezik?*

– Minden bizottsági ülésen jelen van a jegyző, az ő távollétében az aljegyző. Ők jelentik a törvényességet, adják a jogi háttérrel, jegyzőkönyveket készítenek. Döntéseinket a legnagyobb körültekintéssel, a törvényeket, rendeleteket betartva hozzuk.

– *Hogy folyik az ügymenet a bizottságban? Hogyan jutnak el a bizottsághoz a kérelmek?*

– Csak írásbeli kérelmekre tudunk reagálni, amit a Polgármesteri Hivatalba kell benyújtani, ott iktatják és utána kerül a bizottsághoz. Az ügyek nagy részét saját hatáskörben intézzük, a nagyobb horderejű ügyekről viszont a képviselő-testület dönt a bizottság beszámolója alapján. A döntésekről minden esetben

értesítjük a kérelmezőt. Természetesen települési képviselőként naponta találkozunk megoldásra váró feladatokkal, ilyenkor is igyekszünk segíteni, tanácsot adni és orvosolni a problémákat.

– *Kik keresik meg a bizottságot?*

– Most, a rendkívüli helyzetben főként a károsultak ügyeivel foglalkozunk. Sajnos a bizottságnak nem áll módjában anyagi segítséget nyújtani, a karitatív szervezeteket keressük meg segítségnyújtás céljából, de az ő lehetőségeik is végesek. A városban szerencsére nem mindenki közvetlenül károsult, nekünk az ő gondjaikkal is foglalkoznunk kell.

– *Milyen feladatok állnak a bizottság előtt?*

– Azt hiszem, hogy a sok megkeresés ellenére is hatékonyan működik a bizottság. Próbálunk a lehető leghamarabb válaszolni a kérelmekre és a lehetőségek legnagyobb kiaknázásával segíteni. Remélhetőleg rövid időn belül normalizálódik a város élete. Ezúton szeretném megköszönni a bizottság tagjainak az eddigi fáradságos munkát.

Sz. A.

Szerényen és fáradhatatlanul

Közösségi és kulturális rendezvénysorozatot szervez a Máltai Szeretetszolgálat a vörösiszap károsultjainak és az őket segítő embereknek. A nyitókoncerten a szombathelyi Melódia Énekegyüttes lépett fel a devecseri Művelődési Házban.

Az amatőr művészekből álló együttes népszerű operákból, operettekben válogatott számokkal szórakoztatta a Devecserből, Kolontárról és Somlóvásárhelyről meghívott vendégeket.

A szombathelyi Melódia Énekegyüttest 24 éve alapította Nagy János énekművész, aki 1986 óta hivatásos énekes, négy évig volt tagja a szegedi színház operatársulatának, majd magánénekesként Győrbe szerződött, onnan járt Bécsbe koncertezni.

Fellépett Clevelandben is. Pályafutása alatt több mint háromszázszor énekelte el Bánk bán áriáját. Fodrász és énekesi munkásságát több tucat kitüntetés övezi, szakmájában magyar bajnok, aranykoszorús mester, 2010-ben az év fodrásza Vas megyében, kamarai szakképzési díjjal is kitüntették. Énekesi pályáját egyebek mellett Bartók-Pásztory-díjjal ismerték el.

A rendezvénysorozat következő állomása a Majális meg szervezése, melynek programját utolsó előtti oldalunkon tekinthetik meg. A nap eseményeit gyermekeknek szóló foglalkozások, játékok színesítik. Mindenkit nagyon sok szeretettel várnak a szervezők, hisz szükség van feltöltődésre, arra, hogy

kizökkenjünk a bennünket ért megpróbáltatások szorításából.

A Máltai Szeretetszolgálat munkatársai és önkéntesei, Adányi László programigazgató és Sáhóné Lajkó Zsuzsanna program koordinátor vezetésével fáradhatatlanul jelen vannak hétköznapijainkban. Szerényen végzik vállalt feladataikat, melyek hatalmas jelentőséggel bírnak. Közösséget vállalnak a károsultakkal, legyen az egy pohár víz, egy jó szó, vagy ha szükséges, otthont biztosítanak a rászorulóknak. A katasztrófa óta csaknem 150 családnak bérelnek lakást, ezzel enyhítve az átmeneti időszak bizonytalanságait.

Az érintett embereknek, családoknak, közösségeknek segítenek korra, nemre, felekezeti

Melódia Énekegyüttes

hovatartozásra való tekintet nélkül. A támogatás magában foglalja az azonnali humanitárius segítséget és a rehabilitációban, az újjáépítésben történő közreműködést is.

Jelenlétük, segítségük és támogatásuk megnyugtató biztonságot jelent városunk minden lakosa számára.

- cs -

Fotó: Baráth András

A Gárdonyi Géza Általános Iskola az idén is kikérte a szülők véleményét az intézményben folyó oktató-nevelő munka minőségéről, a szülők és az iskola kapcsolatáról, a tanulás körülményeiről és az intézmény által nyújtott szolgáltatásokról. Különösen nagy jelentősége van ennek ebben a tanévben, amikor az iszapkatasztrófa váratlan helyzetek elé állította a szülőket, gyermekeket, pedagógusokat egyaránt. Nagyon jónak értékeltük, hogy a szülők többsége, 94%-a élt a lehetőséggel, fontosnak tartotta elmondani véleményét.

A kérdőívek elolvasása, kiértékelése után azt láttuk, hogy a szülők döntő többsége elégedett a szülői ház és az iskola kapcsolatával, a nevelés és az oktatás színvonalával, az egésznapos oktatás hatékonyságával. Korrektnek és reálisnak látják a tanulók értékelését, a rend és a fegyelem megteremtését. Egyetértenek abban, hogy az iskola igyekszik biztosítani a tiszta, rendezett, kulturált körülményeket az oktatáshoz. Eléged-

A szülők elégedettek az intézményben folyó munkával

Szülői elégedettség mérés az iskolában

ettek a kellő számú kulturális programmal is.

A kérdőíven az előre megadott válaszlehetőségek kiválasztása után a szülők lehetőséget kaptak arra is, hogy írjanak le három olyan dolgot, amelyet pozitívumnak, illetve negatívumnak tartanak az intézményben. A válaszadók leginkább az iskolában dolgozó pedagógusok felkészültségével, hozzáértésével, segítőkészségével elégedettek. Méltányolják az épület tisztaságát, a jól felszerelt és izlése- sen dekorált tantermeket. Szeretik, hogy az iskola helyben van, napi kapcsolatban lehetnek a pedagógusokkal. Sok szülő most ragadta meg az alkalmat, hogy kifejezze köszo-

netét a nevelőknek a katasztrófa során végzett munkájukért.

A negatívumok közé sorolták a szülők, hogy az alsó tagozatnak jelenleg nincs külön tornaterme, mert a „Zsidó iskola” állaga nagyon leromlott a katasztrófa során. A jó hír az, hogy nagylelkű adományozók segítségével és pályázati pénzből még az idei évben megújul az épület. Ugyanez igaz az alsó tagozatos iskola-épület udvarára is: új játékok, padok, bitumenes labdapálya kerül ide még tavasszal.

Szeretnék a szülők, hogy az idegen nyelvek elsajátítására több lehetőséget kapjanak gyermekeik. Az intézmény nyitott a felmerülő szülői igények kielégítésére: nyelvi szakkörök indí-

tása, emelt szintű órák tartása szerepel terveink között.

Problémaként merült fel az iskolai élet szabályaihoz nehezen alkalmazkodó és a komoly tanulási hátrányokkal küzdő tanulók oktatásának és nevelésének kérdése. A most dolgozó fejlesztő pedagógusok mellé szeretnénk pszichológusi segítséget is igénybe venni. Az intézmény nem zárkózik el attól sem – ha a jövő tanévtől életbe lépő új oktatási törvény ezt lehetővé teszi –, hogy a felzárkóztatás kislétszámú osztályokban történjen.

Összességként elmondható, hogy akik Devecserben veszik igénybe az intézmény szolgáltatásait, nagymértékben elégedettek az itt folyó munkával. Az iskola pedagógusai is érző emberek, őket is érintette a katasztrófa és annak utóhatása. Ezért megtisztelő számukra, hogy a szülők értékelik munkájukat, elismerik erőfeszítéseiket.

A szülői kérdőívek és az összesítés megtekinthető az iskola honlapján: www.gardonyi-devecser.sulinet.hu.

Minőségbiztosítási csoport

Egy felejthetetlen nap története

Sobri Jóska Bakonyi Kalandpark – Kislőd

A devecseri iskolásokat még nem felejtették el. A vörösiszap

tragédia óta rengeteg felajánlás érkezik intézményünkhöz, hogy

tanulóinkat – kiszakítva a mindennapos, gondokkal terhelt hétköznapokból – kirándulni hívják. Április 9-re a kislődi Sobri Jóska Bakonyi Kalandparkból érkezett felajánlás a Gárdonyi Géza Általános Iskola alsó tagozatosai számára: töltsünk el egy napot a kalandpark tiszta levegőjén, próbáljuk ki erőnket, ügyességiünket, érezzük jól magunkat egy kedves vendéglátás keretében. A szíves meghívást örömmel elfogadva mintegy 170 devecseri kisiskolás gyermek érkezett meg péntek délelőtt a kalandpark bejárata elé.

A négybusznyi gyermek izgatottan látta, hogy a kapuban maga „Sobri Jóska” vár bennünket karikás ostorral csattogtatva. A kicsik ez alkalommal az összes játékot kipróbálhatták. A kalandpark valamennyi dolgozója azon igyekezett, hogy minden vendég jól érezze magát, s felejthetetlen élményekkel gazdagodjon. Több csoportra osztva látogattuk végig a helyszíneket. A kislődiak semmitől sem riadtak vissza: leszánkáz- tak a Hőfánkpálya meredek lejtőin; felmerészkedtek a drótkö-

télpályára; kipróbálták a légvárat és az ugróasztalokat; vonatoztak az újonnan elkészült kisvasúton, s a legbátrabbak a mászófal tetejére is feljutottak. Megismerkedtek a park indiánjával és Rudi bohóccal, íjászkodtak és célba lőttek, de lézerfegyverekkel még háborút is vívtak. Pihenésül délben finom bagulyást ebédelték, s a merészebbek ebéd után még egy fagyit is elnyalogattak.

A délután hamar eltelt: a játszótéren bármédig eljátszának a lurkók, s a fűzfalabirintusból sem könnyű a kivezető utat megtalálni. Három óraker azonban muszáj volt véget vetni a játéknak, a buszok elindultak hazafelé.

A közösen szerzett élmények, a gyermeki öröm, a kalandpark lelkes dolgozói – mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy mindannyiunk számára felejthetetlen legyen a parkban eltöltött nap. Köszönet érte mindenkinek, aki ötlettel, anyagiakkal, munkájával hozzájárult mindehhez!

Devecser, 2011. április 11.

Alsótagozatos pedagógusok

Búcsú az óvodától

Az idén lehetőség nyílt a nők számára, miszerint 40 éves munkaviszony után nyugállományba vonulhatnak. Óvodánkban hatan kívánnak élni ezzel a lehetőséggel. Horváth Ferencné, Illés Dezsőné, Móricz Lászlóné, Oszkó Mártonné, Vukán Istvánné több évtizeden keresztül dajkaként vett részt a gyermekek nevelésében, Markos Lászlóné pedig finom ételekkel örvendtetett meg bennünket, segítette a szakácsnő munkáját. Nyugállományba vonulásuk alkalmából Arany János szavaival kívánnak az óvoda dolgozói derűs nyugdíjas éveket.

*„Élj soká! és legyen élted,
Mint derűs nap, tiszta, víg,
Mely piros hajnalból támad,
S ismét abban áldozik.”*

Szabóné Bakos Katalin
intézményegység-vezető

Devecseri gyerekek a Mátrában

A Katolikus Karitászt szervezésében 36 devecseri gyermek vett részt a mátrai kiránduláson. A csoportot egészséges, jó levegőjű hegyi környezetben látták vendégül a katolikus egyház mátraszentimrei üdülőjében.

A segélyszervezet munkatársai: Ácsy Gábor, Árvai Ferenc, Zagyva Richárd felejthetetlen, élményekkel teli, négynapos programmal ajándékozták meg a gyermekeket.

Egerben megtekintették a székesegyházat, a várat, ahol iskolájuk névadójának – Gárdonyi Géza – sírjánál koszorút helyeztek el, majd látogatást tettek az Érseki Hivatalban, ahol dr. Ternyák Csaba érsek fogadta őket. Az érsek úr köszöntőjében hangsúlyozta: „A megosztott bánat felebánat, a megosztott öröm kétszeres öröm. Ezért is érdemes jónak lenni és segíteni másokon a bajban.”

A kirándulás során az iskolások megismerték a környék természeti szépségeit, megcsodálhatták a Szalajka völgyében a Fátyolvízesést, fürödtek az eger-szalóki termálfürdőben, meg-

mászták a siroki várat. A devecseri gyerekek ismét részesei lehettek a feljük áradó szeretetnek.

sajtó alá rendezte: L. Sz. S.

Költészet Napja 2011

A Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház hagyományaihoz híven ez évben is megemlékezett a Költészet Napjáról. Mint az köztudott, 1964-től József Attila születésnapján, április 11-én ünnepeljük a magyar verset. Ez évben április 8-án a Kastélykönyvtár olvasótermében Sudár Annamária előadóművész „Az nem lehet, hogy annyi szív” című irodalmi összeállítását hallhattuk, melynek alcíme „A magyar múlt a versek tükrében”.

Sudár Annamáriát gyermekora óta kíséri a vers, a versmondás. Nagy hatással volt rá a budapesti József Attila Gimnázium és az iskola

Latinovits Zoltán diákszínpada. Az iskola szellemisége és a diákszínpad előadásai adták meg a kezdeti bátorságot és a hitet, hogy a pódium műfaj felé induljon. 1995-ben szerzett hivatásos előadóművészi engedélyt, majd 1996-ban magyar és történelem szakos bölcsésztanári diplomát az ELTE-n. 2000 őszén a Millennium tiszteletére állította össze első – az elmúlt esztendőben készült újabb műsorok mellett mindmáig megmaradt – önálló estjét „Az nem lehet, hogy annyi szív” címmel.

A címben olvasható idézet nemcsak Vörösmarty Mihály Szózatát idézi fel, hanem az elmúlt ezer esztendő történelmét

is. A béke és a békétlenség, az erkölcsi lét kérdései, a nemzeti önismeret, az áldozathozatal és a tévutak, a reményvesztettség és a mindenben átragyogó hit csodája.

A műsorban többek között elhangzott a Halotti Beszéd és könyörgés szövege, Dsida Jenő Psalmus Hungaricus, Ady Endre A Duna vallomása és Illyés Gyula Haza a magasban című költeménye is.

A művésznő a várost, a lakoságot ért katasztrófára tekintettel előadóestjéért fellépti díjat nem fogadott el.

Hoffmann Valéria
Igazgató

Tervek és fejlesztések az óvodában

A 2010/11-es nevelési év nehéz „erőpróba” óvodánk valamennyi dolgozója számára.

A mindennapi nevelőmunka mellett meg kell birkóznunk a katasztrófa következményeként adódó feladatokkal és folyamatban van két pályázat megvalósítása is.

Fontosnak tartjuk és a szülők is elvárják tőlünk, hogy egészséges környezetet biztosítsunk óvodásaink számára.

Arra törekszünk, hogy a nevelés, fejlesztés során minden gyermek önmagához képest a legjobban teljesítsen és helyt álljon majd az iskolában.

A támogatások és a pályázatok lehetővé tették, hogy a cso-

portszobákban légtisztító berendezések működjenek.

A sósobai tevékenység a gyerekek kedvencei közé tartoznak. A vasvázás fektetők vásznai erőteljesen megnyúltak, így károsak a gerincoszlop fejlődésére. Helyettük korszerű műanyag fektetőket rendeltünk. Szállításuk a napokban várható.

Minden gyermek számára már biztosítani tudjuk az óvodai takarót, párnát, törölközőt és egyéb tisztasági felszerelést.

Jelentősen bővült játék és gyermekkönyv állományunk is.

Megszépült, új játszótéri eszközökkel bővült játszóudvarunk. Egyik falát meseképek díszítik. Folyamatban van a bejárati

kapu lecserelése is. Belső kapu építésével elválasztjuk a gazdasági udvart a játszóudvartól, amellyel a gyermekek biztonságát kívánjuk növelni.

Az elmúlt nevelési évben integrációs, fejlesztő pedagógiai programot dolgoztunk ki, amelynek megvalósítására pályázatot nyert az óvoda. A program a lemaradást mutató gyermekek felzárkóztatását tűzte ki célul.

A rossz testtartás illetve lábboltozat problémáinak megelőzésére, csökkentésére gyógytorna-nevelést biztosítunk az érintett gyermekek számára. A logopédus munkáját asszisztens segíti.

Kidolgoztuk a tehetség gondozás rendszerét is. Kézműves

Műhely már évek óta működik. Az adományozók jóvoltából hangszereket vásároltunk, így szeptembertől Zenei Tehetségműhelyt is tudunk indítani. Újra szervezzük a Néptáncsoportot is, és tervezzük egy olyan tehetségműhely szervezését, ahol a bábozás, a mesefeldolgozás, a drámajáték alkalmazása áll majd a középpontban.

Szólni kell még az „Esély-egyenlőség = egyenlő esély” című pályázatról is, amelyre 37 millió forintot nyert az iskola és az óvoda. Megvalósítására két év áll rendelkezésünkre.

Szabóné Bakos Katalin
intézményegység-vezető

Tavaszcím

Reméljük, hogy most már végérvényesen megjött a jó idő. A hosszú téli bezártság után jó egy kicsit kimozdulni a szabadba, a zöldbe menni.

A zöld az, ami már nagyon hiányzik a devecseri szemeknek. Mivel a várkertben való sétálás egy kicsit várat magára, a kimozdulni, kirándulni vágyók számára szeretnék egy ötletet adni.

Körülbelül tizenöt éve „fedeztük” fel a családommal a Jeli arborétumot, ahol május közepén virágzik az országos híru rhododendron gyűjtemény. Mi azóta, ha tehetjük, évente újra és újra „elzarándokolunk”. Ha az időjárás jó, mi még soha nem csalódtunk. A kert évről évre mindig új arcát mutatta felénk.

A távolság nem túl nagy, ötven kilométer. Az utolsó három kilométer kivételével, végig a nyolcas főútvonalon kell menni. (Ha jó forgalmat fog ki az ember, három sebességváltással odaérhet.) A kámi elágazónál balra, egy jó minőségű, bitumenes erdei úton érhetünk el az arborétumig. A fák alatt árnyas (és ingyenes) parkoló. A belépő sem túl drága. Ha jók az információim, felnőtteknek ezer, gyermekeknek ötszáz forint. Ha valaki megteheti, hogy elmenjen, bátran állíthatom, ezt a pénzt megéri.

Több mint hetven hektáron fenyvesek, nyíresek és így május közepén virágzó rhododendronok és azáleák. Tapasztalatom szerint az ország minden pontjáról érkeznek emberek. Közé hely, hogy aki a virágot szereti..., de tényleg igaz.

Aki három-négy éve volt, és rossz tapasztalatai voltak a beléptetéssel (néha nagyon hosszú sorok kígyóztak a pénztárnál) azoknak megnyugtatóan mondom, az utóbbi két évben ezt is megoldották.

Zöld, jó levegő, nyugalom. Azt hiszem ez a három dolog az, amiből az utóbbi időben elég kevés jutott mindannyiunknak.

Ha van rá módjuk, hogy elmenjenek, jó szívvel ajánlom!

B.Z.s.

A Közös Fenntartású Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat munkája a vörösiszap-katasztrófa idején és ma

Hosszan tartó segítség

Az intézményünk igen nagy szerepet kapott a tavalyi évben bekövetkezett katasztrófa-helyzetben, és az azt követő időszakban. Az első perctől fogva, még a mai napig is dolgozunk a katasztrófa károsultjainak megsegítésén az alapvető feladataink mellett. Intézményünk 22 településen lát el gyermekjóléti és családsegítési feladatokat, 10 településen házi segítségnyújtást, Devecser településen szociális étkeztetést és idősek nappali ellátását biztosítja.

2010. október 4. napja örökre bevésődött a devecseri emberek tudatába, lelkébe. Ez a szörnyű, szinte egész világot megrendítő ipari katasztrófa pillanatok alatt következett be, és nekünk segítőknek is pillanatok alatt kellett alkalmazkodni a rendkívüli helyzethez. Ezen a napon délután fél 2 tájban tűzoltók, rendőrautók szirénái zökkentettek ki bennünket a megszokott hétköznapi munkánkból.

Hogy mi történt? Magunk is meg akartunk győződni róla, így szemtanúi voltunk, hogyan öntötte el Devecser egy részét az Ajka és Kolontár közötti vörösiszap-tározóból kiszabadult iszapáradat. Ennek látványa sokkoló hatás volt mindannyiunk számára, de ez csak pillanatok töredékéig tarthatott, mivel tudatában voltunk annak, hogy az iszapáradat emberleleteket is követelhet. Azonnali segítség kell! Megkezdődött az emberek mentése a hatalmas rakodógépekkel. A képek katasztrófafilmekre emlékeztettek – csak hogy ez életszerű volt, és ez velünk történt meg.

Intézményünk telephelye pillanatok alatt krízisközponttá vált. Ezzel megkezdődött számunkra a rendkívüli munka. Visszagondolni is szörnyű, ahogy az első sérült ruhátlanul, iszonyú fájdalommal küszködve érkezett hozzánk. Sokkos állapotban volt az ijedségtől, és bőrének égető érzésétől. Sejtető volt, hogy vegyi anyaggal állunk szemben, így aztán az elsősegélynyújtás számunkra abból állt, hogy zuhanyoztattuk az embereket, és a szennyezett ruhák helyett készletünkben és a segítőktől kapott ruhákba öltöztettük őket. A sérültek egymást

követően érkeztek, az épület rövid idő alatt megtelt velük. Érkeztek a mentősök, és folyamatosan vették át a sérülteket sebállításra. Már egyértelmű volt, hogy a lúgos hatású iszap komoly sérüléseket okozott. Aztán felmerültek más problémák, mint a vidéken tanuló gyermekek hazakerülése, biztonsága. Ez a feladat a gyermekjóléti munkatársakra hárult. Nehéz volt az ügyintézés a telefonvonalak leterheltsége miatt. Este a károsult családok elhelyezésében segítettünk az ideiglenesen kialakított szálláshelyeken, ahol orvosi ellátást is szerveztünk. Ebben a krízishelyzetben nagyon nehéz dolgunk volt. A mentősök több hónapra keresztül intézményünk telephelyén, a dolgozókkal együtt 24 órás ügyeletet tartottak, a lakosság ellátása érdekében. Még ezen a napon megszerveztük 100 fő részére az étkeztetést, melynek lebonyolításában jelentős munkát vállaltunk a későbbiekben is.

Második nap elkezdtek az érintett utcák, családok feltérképezését. Segítettük a mentési munkálatokat is. A sokkos állapotban lévő emberek egy része nem akarta elhagyni az otthonát, ezért különösen fontos volt, főként az idősek esetében az általuk jól ismert gondozó jelenléte, megnyugtató szava. Szörnyű érzés volt, amikor felröppent a hír, hogy ismét reped a tározó fala, mivel ekkor még a dolgozók egy része az adott területen végezte munkáját. Szerencsére ez csak vaklármá volt.

Kiemelten fontos feladatunk volt a sérültek feltérképezése. Ezt követően a kórházakból való eltávozásukkor elhelyezésük segítése, nyomon követése. Közben folyamatosan fogadtuk az adományozók felajánlásait, illetve közvetítettük azokat a kijelölt gyűjtőhelyekre. Szívemarkoló érzés volt, ahogy az emberek megmozdultak, szerveződtek, és segítettek. Megkezdődött az adományok osztása, amibe mindvégig nagy szerepet töltöttünk be. A kijelölt elosztóhelyen több héten keresztül fogadtuk, és osztottuk az ételmezsereket, tisztító és tisztálkodási szereket. Ez a reggeltől-estig, hétvégén is tartó feladat mind

fizikailag, mind pszichésen nagyfokban terhelte a gyermekjóléti és családsegítő munkatársakat. Feladatunk napról napra nőtt, bővült, mi pedig igyekeztünk ennek megfelelni. Az adományozók jelentős része az intézményünkön keresztül akarta eljuttatni a felajánlott adományait a családoknak, gyermekeknek. Ezekről pontos adminisztrációt vezettünk. Nagyon sok szervezési munka hárult ránk, míg az adományok a felajánlóktól a károsultakhoz eljutottak. Szerveztünk kirándulást, táboroztatást, karácsonyi műsorokat, melyeknek lebonyolításában is részt vettünk. Mindvégig segítettük a károsultak ügyintézését, végeztük az ezzel kapcsolatos adminisztrációs feladatokat, és igyekeztünk őket ellátni mindig az aktuális információkkal. Nehéz volt látni az emberek elkeseredettségét, bizonytalanságát. Ezek az emberek az óriási trauma hatására elvesztették biztonságérzetüket, döntésképtelenné váltak jövőjüket illetően. Ezért nagy szükségük volt a lelki támogatásra. Szakemberek segítségével igyekeztünk a katasztrófa okozta fájdalmat, feszültséget enyhíteni náluk. Az Áttűnések Improvizációs Színház fővárosi play-back társulata is nagyban segítette a tragédia feldolgozását – köszönet Nekik. De külön köszönet illeti meg a devecseri köztudósú Barancsuk János munkáját is, aki a mai napig relaxációs módszerrel segíti a károsultakat, segítőkét a belső feszültségek enyhítésében. Feladatunk volt még az elöntött területen lévő ingatlanokban bentlakó családok értesítése a károsult házak bontásának ütemtervéről.

A katasztrófa óta már több mint fél év telt el, de az embereknek még szükségük van a segítségre, így szükségük van ránk. Szomorú, hogy a házak bontását követően a vörösség még mindenütt ott van, ami nem csak szín, ott van a földön, falakon, és ott van az emberek lelkében. De nagyon reméljük, hogy az újjáépítés, az új élet kezdete pozitív eredményt hoz, begyógyítja a sebeket, Devecsert és károsultjait is előrébb viszi.

*Hegedűs Árpádné
intézményvezető*

Dobom a labdát

avagy a vállalkozóké a szó

Rovatunkban devecseri vállalkozókat kérdezzük, hogy az októberi vörösiszap-katasztrófa hogyan érintette őket, milyen most a helyzetük, illetve milyen elképzeléseik vannak a jövőjüket illetően.

Ahogy előző számunkban megírtuk, a következő vállalkozó, aki a „labdát kapja” Kató Tibor, az Intervill Kft. Műszaki és Szerelvény boltjának tulajdonosa.

„Menj a Vasműszakiba” – szoktuk mondani, mivel itt szinte minden megtalálható a háztartási gépektől a vetőmagig, a fűrésztől a függönycsipeszig.

A boltot ugyan nem érte el az iszap, de mivel Devecser központjában található – az iszappal előtött terület szomszédságában – a tulajdonos és alkalmazottai átélték a borzalmakat.

– *Hogy élték meg azt a bizonyos október 4-ét?*

– Épp itt voltam a boltban, amikor jött az iszap, nagyon megdöbentünk. Aztán hamarosan megjelentek a legkülön-

bözőbb hatóságok és a segítőkész emberek. Jó volt látni őket.

– *Mennyire érintette Önöket a város lezárása?*

– Vevőink Devecserből és vonzáskörzetéből voltak/vannak. A település lezárásával egyharmadára esett vissza a forgalmunk. De nemcsak a lezárás okozott gondot, hanem az is, hogy a különféle karitatív szervezetek mindenféle háztartási gépet osztottak, így nálunk ezek egyáltalán nem fogytak.

– *Tavaly láthattuk, hogy a károsultaknak kedvezményes vásárlási lehetőséget biztosítottak. Visszaesik a forgalom és mégis megpróbálnak segíteni, ez nagy önzetlenségre vall.*

– Ahogy mindenki, mi is próbáltunk segíteni, hála Istennek tudtunk is. Az emberek éltek is ezzel a kedvező lehetőséggel.

– *De ezzel csak tovább csökkent a bevétel.*

– A lezárt 3 hónap nagymértékű likviditási gondot okozott, de különféle rokoni kölcsönökkel úrrá tudtunk lenni a nehéz-

ségeken, a beszállítóink, partnereink is jóindulattal álltak hozzánk, így nem kellett a hét alkalmazott közül senkit sem elküldeni.

– *Kaptak-e máshonnan segítséget?*

– Az Önkormányzattól kaptuk meg a vállalkozóknak járó 200.000 Ft-ot, amit köszönünk, de sajnos ez nekünk nagyon kevés volt. A devecseri vállalkozókkal összefogva próbálunk segítséget kérni a helyi vezetéstől, ezért több javaslattal álltunk elő.

Abban reménykedünk, ha a magánszemélyek sorsát sikerül valamelyest rendbe tenni, utána a vállalkozók felvetéseit is érdemben meg tudjuk tárgyalni, s a jogos kárigényeinket enyhíteni tudjuk.

– *Nem gondolt arra, hogy elmegy Devecserből?*

– Nem, 1965-ben itt kezdtem a kereskedelmi iskolában, a miénk volt a második évfolyam, amit indítottak. Az elméleti oktatás mellett jártunk gyakorlatra

is, szóval már 46 éve a szakmában dolgozom itt. Nem is tudom elképzelni, hogy máshol dolgozzak.

– *Ön szerint a következő számban kinek dobjuk a labdát?*

– Szeretném, ha Marton Zoltán, a Tüzép vezetője válaszolna a kérdésekre.

Következő számunkban a labda Marton Zoltán kezébe kerül.

Sz. A.

INTERVILL KFT.

- Motoros láncfűrészek
- Motoros fűkaszák
- Motoros háti permetezők

10% engedmény május hónapban

8460 Devecser, Bem u. 1.
Tel./Fax. 88/512-770
mobil.:30/9396-436
e-mail:info@intervill.hu

A közös munka öröme

Külföldön hagyománya van a nevelési-oktatási intézményekben a szülők önkéntes munkájának. Nálunk ez még gyerekcipőben jár, de reméljük jó úton haladunk afelé, hogy minél inkább természetes legyen. Főleg azért, mert ezek az intézmények többnyire gazdasági nehézségekkel küzdenek, és sok ilyen jellegű probléma megoldását jelentheti a szülők bevonása kisebb munkálatokba.

Március végén az MSD Magyarország Kft. dolgozói érkeztek városunkba, hogy az iskola és az óvoda udvarát, valamint az Ifjúság utcai – csaknem teljesen eltűnt – játszótérrel felújítsák, rendbe tegyék. Ehhez csatlakozott az óvoda Szülői Munkaközössége, hogy az óvodába járó gyerekek szüleinek aktivizálásával ténylegesen is részesei legyenek az „újjaépítésnek”.

Az igazán csodás, napfényes délelőttön jókedvvel érkeztek a

szülők – nemcsak a Szülői Választmányból, – az óvoda udvarára. Sajnálattal állapították meg azonban, hogy kevesebben vannak, mint akik felajánlották a segítséget. Ettől függetlenül lelkesen fogtak hozzá az udvar gereblyezésének, majd a fővárosból érkezett önkéntesekkel együtt festették az udvaron található játékokat. Már az első

néhány együtt töltött óra után érezték, hogy együtt dolgozni jó, főleg olyan ügyért, ami a gyerekeiknek ad maradandó élményt, hiszen kinek-kinek a gyermeke még pár évig biztosan használja a felújított udvart. Az élményhez csak hozzáadott az is, hogy roma és magyar szülők együtt munkálkodtak, valamint az egyes csoportokból az

óvónők is bekapcsolódtak a munkába és így alkalom nyílt egy kis beszélgetésre is, ami a hétköznapokban nem mindig adódik meg.

Köszönet illeti az óvoda konyhai dolgozóit, akik frissen sült pogácsával kedveskedtek az udvaron tevékenykedőknek.

A nap végére egy teljesen megújult oviudvarban gyönyörködhetek a gyerekek, az óvoda dolgozói és az MSD Magyarország önkéntesei. Utóbbiak nemcsak munkájukat adták a sikerhez, de az új játékok beszerzéséhez szükséges pénzügyi háttérrel is ők biztosították.

A munkálatokban segédkező szülők felajánlották, hogy az óvoda felkérésének máskor is szívesen tesznek eleget. Remélik azt is, hogy minél több szülő csatlakozik az ilyen jellegű megmozdulásokhoz, hogy ők is átélhessék a közös munka örömeit.

L. Sz. S.

Beszéljünk...

Gondolatébresztő

Szándékaink szerint új rovatunkban időről időre felvettünk egy-egy továbbgondolásra érdemes témát, amiről várjuk olvasóink véleményét.

Az interneten böngészve, érdekes eszmefuttatásra leltem, mely gondolatok engem is régóta foglalkoztatnak, s gondolom, a korombéli olvasókat is érdeklik.

A mai gyermekeket és fiatalokat elnézve – tisztelet a kivételnek –, bizony felvetődik a téma, miszerint kész csoda, hogy az idősebb korosztály idáig életben tudott maradni.

Igazán filmbe illő túlélő show, hogy mi, 50 év körüliek miként vívtuk meg régen a magunk harcát a minket körülvevő világgal. Nem volt gyerekülésünk az autóban (tán autónk sem volt, hisz éveket kellett várni egy Trabantra), sőt a biztonsági övet sem kellett bekapcsolni, mert nem tudtuk, mi az.

Gyalog kellett mennünk az óvodába, iskolába, ugyanis szüleink dolgoztak. Amikor kerékpározni mentünk, nem volt bukósisakunk, sem térd- és könyökvédőnk, ha elestünk, nem kenték be sebünket Bepanthen kenőccsel, hanem jól leszidtak bennünket, hogy kilyukadt a nadrág. Ha elestünk, megsérültünk, netán eltört a kezünk, nem kerestek bűnöst, nem pereltek be szüleink senkit, egyszerűen csak mi voltunk a hibásak.

Ha az erősebb gyerek elpáholta unalmában a kisebbet, gyengébbet, az is rendben volt. – Véd meg magad! – mondták a felnőttek, s mi megtanultunk védekezni. Nem is bántott bennünket többé senki! Nem vittek el a szomszéd város iskolájába azért, mert nem tetszett az osztálytársunk származása, esetleg egyik tanárunk, netán nem volt

illatos WC-papír az illemhelyen. Ha panaszkodtunk a tanárra, mondván; „milyen szemét alak, hogy egyest adott, pedig én mindent tudtam”, – megértés helyett fenyítést kaptunk. Ha a pedagógus nyakon vágott, nem szúrtuk le késsel, nem pereltük be, nem fenyegettük meg az ombudsmannal, az RTL Klubot sem hívtuk ki. Sőt! El se mertük otthon mondani! Ez volt az íratlan törvény. Ma, amikor a pedagógusok – állásuk védelmében – mindennek meg akarnak felelni, főként a szülői elvárásoknak, lehet, hogy korszerű, de nem életképes ismeretszerzésre sarkallnak. Ha a szülő el akarja vinni gyermekét az adott iskolából, mert máshol nyelvi tagozatok, úszásoktatás, számítástechnika tanfolyamok... sokféle kitaláció csábítják a büszke felnőttet, aki csemetéjének mindent meg akar adni, nem törődve azzal, hogy a kisgyerekek épp víziszonya van, a számítógépen csak a chatelés izgatja, s még a magyar nyelv is problémát okoz neki, nemhogy az idegen nyelv elsajátítása - mindez nem érdekes, a lényeg: elmondhassuk, mindent megadtunk utódainknak.

Nem panaszkodtunk az iskolai menzára, nem rugdostuk a kapott élelmiszereket, mert a zsíros kenyér nem csúszott volna jól a folyosón, meg különben is éhesek voltunk, s inkább megettük. Tele voltunk energiával, pedig nem ettük a „délután lüktető adó” Győri Édest, nem ittuk az energiaitalokat, mert nem tudtunk a létezéséről. Igaz, nem is kellett félnünk attól, hogy szívritmuszavar miatt összeesünk tornaórán, netán alkohollal, cigarettával kombinálva az italt agyvérzés kapunk a koffeinbombáktól.

Schobert Norbi elszörnyül-

ködni azon, mennyi kalóriát fogyasztottunk lecsókolbász, szalonna és kenyér formájában, s ha volt is némely iskolában büfé, ott Bambit és szendvicseket, esetleg kis üveges tejet és kakaót lehetett kapni kevéske pénzünkért. A kakaóban ugyan nem volt A, B, C, D, E vitamin, azért mégis ízlett. Nem volt Milka csoki, Pinqui szelet... , örültünk az egygombócos fagynak, a krumplicukornak, néha egy-egy kocka csokoládénak. A chipset még szerencsére nem találták fel, szotyí ugyan volt, de senkinek sem jutott volna véletlenül sem az eszébe, hogy az iskola folyosóján köpködjön szanaszét. A gyümölcsöt mosatlanul ettük, a limonádét citrompótlóból és cukorból kevertük, az udvari illemhely fapadkája alatt pedig – sajnos – Domestos hiányában nyüzsgöttek a baktériumok.

Ruháinkat mosószappannal mosták fehérre, az Ariel gélcapszulát és a Calgont pedig nem tudtuk automata mosógépünkbe tenni, mert az csak forgótárcsás volt – ha volt.

Testnevelés órán azonban mindenki levetkőzött, még a kicsit duci és ügyetlenke diák is, mert ellenkező esetben alsónadrágban futhatott tíz kört a többiek szeme láttára. Nem is kerestünk kifogást aztán semmire! Ha nem volt meg a leckénk, ha nem tanultunk, ha hiányzott a felszerelés, jött a büntetés - így aztán százszor is átnéztük otthon előző nap a felszerelésünket, hogy ne hiányozzék semmi.

Sohasem unatkoztunk, ha tehettük, kimentünk játszani. Nyáron derékig érő fűben kószáltunk, nem tudtuk, mi az a pollen, a parlagfűről sem hallottunk, nem szedtünk Junior vitamint, allergia-ellenes szereket, azt se tudtuk, mi fán terem.

Télen szánkóztunk, csúszkáltunk a jégen, együtt hógolyóztunk a barátokkal, nem durvaság és agresszió vezérelte dobásunkat. Hőembereket építettünk, melyek aztán hóolvadásig gyönyörködtettek bennünket.

Tudtuk, mikor kell hazamenni, pedig nem volt mobiltelefonunk, még vezetékes is csak a kiváltságosoknak. Egyszerűen a gyermeki létben nem is éreztük szükségét. Viszont beszélgettünk egymással. Nem SMS-ben, nem e-mailben, hanem személyesen.

Volt, akinek már tv állt az otthonában, heti 1 alkalommal nézhetett is, mikor western filmet vetítettek, hétfőnként azonban adás sem volt. Ilyen, hogy 64 tv-csatorna, Playstation, Nintendo, DVD- és video lejátszó – ilyenekről nem is álmodhattunk.

De ki is ért volna rá 64 tv-csatornán műsort nézni, mikor suli után segíteni kellett anyáknak a főzésben, apáknak a fahordásban?

Sok minden hiányzott az életünkől, olyan dolgok, amiket a mai gyermekek létszükségletének tartanak. Mégis megtanultunk úgy élni, hogy tudjuk, mi a kötelesség, a büntület, a felelősség magunkért és másokért.

Ezek voltunk mi, ötvenesek, akiken a mai fiatalok tán mosolyognak, hisz nem tudunk számítógépes programokat gyártani, nem tudunk a mának élni, érdekel bennünket a közélet, s aggaszt, hogy mi lesz unokáink sorsa. De egyet mi is tudunk: hiába a sok technikai vívmány, ha az emberek közötti kapcsolatok elsorvadnak, s gyermekeink felnőtt segítséggel vesztükbe rohannak, ha mindenben őket kívánjuk szolgálni!

Bajók Józsefné pedagógus

Tavaszi koncert

Bolondos április! Jutott eszünkbe, amikor április másodikán délután a Devecseri Ifjúsági Fúvószenekar immár szokásos tavaszi koncertjére érkezünk a Városi Művelődési Házba.

A kissé csípős idő ellenére, ragyogó napsütésben, vidáman beszélgető csoportok érkeztek a koncertre.

Ihászné Szabó Katalin vezetője után, Szabó István, a Devecseri Fúvósok Közhasznú

Egyesület elnöke mondott köszöntőt. Elmondta, hogy délután, mikor a Somlón dolgozott, úgy gondolta, hogy ebben a vörösérfényes időben, amit az ember teste, lelke nagyon várt, nem sokan fognak a zenekar kon-

certjére eljönni. Most, hogy körültekint, kellemesen csalódott. A közönség szép számából látzik, hogy a zenekart megszerették a devecseri emberek.

Tavaszi koncert

Ormandlaky Péter, a zenekar karnagy vezényletével felcsendültek az ismerős dallamok. Minden zenekari darab előtt Ihászné Szabó Katalin kedves szavú, részletekben gazdag felkonferálása adott segítséget a közönségnek a zeneszerzők életéről, pályájáról, a darabok születéséről.

A koncert első része komolyzenei darabokból állt. Zenésről talán zenével lehet a legszebben megemlékezni. „Árnyékodban megpihenni” – szölkak a dallamok Vörös János, a nemrég elhunyt ajkai zenetanár, az Ajkai Bányász Fúvószenekar néhai karnagyának emlékére.

Egy darab erejéig átvette a zenekar dirigálását Bán László, a Törökbálinti Fúvószenekar karnagya, akinek szinte az összes megszólaló mű zenei átiratát köszönhetjük.

Szünet után a vidám dallamo-

Fábíán Attila trombitaszólója

ké, könnyed hangulaté lett a főszerep. Indulók, múlt századbeli könnyűzenei dallamok, musical részletek csendültek fel és ragdatták mind többször tapsra

a közönséget. A zenekar teljesítménye mellett meg kell említeni az est szólistáit is.

Csurgai Korina bebizonyította, hogy Haydn Oboakonzertjét

lehet figyelemre méltó fuvala szólóval előadni.

RácZ Ildikó szaxofon játékára nem kell több, mint maga a mű címe: „Csevegő szaxofon”.

Fábíán Attila Puccini opera részletével csalta elő a tapsot a közönségből.

Boldizsár Dániel trombitán először kicsit visszahozta a telet egy Vivaldi darabbal, majd Schubert Szerenád-jával próbálta meglágyítani a devecséri női szíveket.

Ihászné Szabó Katalin „klarinét polkája” bizonyította, hogy jó kezekben vannak a fafúvósaink.

A koncert végeztével elnök úr nyitó szavai jutottak eszembe. Igen! Jó hogy ilyen sokan voltunk. A hangulatot látva, kár azért a néhány üresen maradt székért.

B.Zs.

Fotó: Baráth András

PIPAFÜST...

Recept

Elnézést kérek a hölgy olvasóktól, ha csalódást okozok, de a cím megtévesztő. Nem valami ínycsiklandó étel, vagy netán különleges sütemény leírását szeretném közzé tenni. Nem tagadom, szeretem a hasamat, de ez a recept talán fontosabb.

Lehet a témáról nem beszélni vagy politikusan mellébeszélni, de az itt alább feszegetett téma a devecséri mindennapjaink része.

Amikor októberben megtörtént a tragédia, és köztudott lett, hogy a károsultak egyik választási lehetősége az, hogy Devecsér más részén eladó házat vásárolhatnak, az emberek elkezdtek mérgetni a szomszédjaikat, vajon eladják-e a házukat. A kíváncsiság oka elsősorban az volt, hogy amennyiben eladják, akkor vajon kinek?

Ismétlem, mellébeszélhetünk, de mindenkinen ott volt a kérdés, vajon nem Devecsér romák lakta részéről kap-e új szomszédot.

Tudom, most sokan felszisszennek, de úgy látszik, nem veszíték a naivitásomból. Hiszek az őszintén kimondott szó erejében.

Nos, azóta eltelt egy fél év, és a város szinte minden utcájába érkeztek új lakók. Felújítottak, meszelték, költöztek. Fészkét raktak.

Miután az egyik ilyen „új szomszédtság” története eljutott hozzám, utána jártam az esetnek.

A történet egyik szereplője a Csokonai utcában élő RácZ Ferencné. Amikor bekopogtam hozzá, nagyon kedvesen fogadott. Érdeklődésemre elkezdett mesélni.

Elmondta, hogy amikor a szomszédjába beköltöztek az új lakók, Orsós Ferencék, kicsit megszeppent. Nagy család, kilenc gyermek..., vajon mi lesz itt? Aztán ez a feszültség napról napra oldódott benne. Az új lakók dolgoztak a házon, takarítottak, a gyermekek az utcán illedelmesen köszöntek. A családfő bemutatkozott, kedvesen szomszéd asszonynak szólította.

Szó szót követett, és a beszélgetés közben valahogy a két telek közti kerítésre került a beszéd fonala.

Babi néni, ahogy az utcabeli-

ek ismerik, elmondta új szomszédjának, hogy tudja a kerítés nagyon rossz állapotát, és azzal is tisztában van, hogy az az oldal az ő „restanciája”. Már szerette volna megcsinálni, de az valahogy mindig elmaradt. Megveszi hozzá az anyagot, és majd...

Másnap a kert irányából hangos munkálkodásra lett figyelmes. Kiment megnézni mi történik.

– Képzeld, a szomszédaim megcsinálták a kerítést – mondja párás szemekkel –, sosem hittem volna!

Mintha kevésnek tartaná az itt elmondott történet súlyát, hozzá tette – és az egyik utcabeli asszonynak is segítettek, amikor rosszul lett.

Tudom, nincs erkölcsi alapot bárkit is példának állítani. Nem is szándékom, de mint a történet mutatja, az előítéletek lebontásának egész egyszerű a receptje. Ezt az egyszerű lépést Orsósék megtették.

Szinte hallom a szkeptikusok hangját – Ugyan már! Ez van most, aztán majd meglátja...

Igen! Nincs semmi biztosíték

arra, hogy mindig megmarad a jó kapcsolat. Nincs, azért minden nap kell tenni valamit. Valami egész kicsi dolgot. Mostanság az Európai Unió is a zászlójára tűzte az európai cigánység beilleszkedését, pedig ahogy látjuk, nem kellene hozzá különleges, tudományosan felépített EU programok.

Leszögezném, nem gondolom, hogy Orsósék hozzá állása az egy és követhető út. Nem akarom elhumorizálni a dolgot, hisz ez annál sokkal komolyabb téma, de nem kell most mindenkinek a szomszéd kerítését lebontani, és újat építeni helyette. Annál lehet, hogy sokkal kevesebb is elég. Egy figyelmes szó, látható szándék egy rendezett életre, vagy csak egy apró csavarintás a hifi torony hangerősítő gombján.

... és ha ez megtörténik, még valami szükségeltetik. Nem kell szégyellni, kimondani, ahogy RácZné is tette, hogy kellemesen csalódtam.

Jó szomszédtságot kívánok, Babi néni!

B.Zs.

Szászországi segítség az újjáépítésben

„Szászország partner volt, amikor a legnagyobb bajban voltunk, és partner most is” – kezdte sajtótájékoztatóját Illés Zoltán azon a konzultáción, ahol szász és magyar kormányzati és önkormányzati vezetők, szakértők vettek részt. A német tartomány szakemberei olyan terveket, elképzeléseket készítettek, amelyek előremutatók és tényleg meghatározhatják a devecseri kistérség jövőjét. A projekt meghatározó szegmense a megújuló energia lehet, elsősorban a biomaszra előállítás, de szóba jöhet a nap és a szél energiája, valamint a geotermia is.

A Kormány döntése szerint a katasztrófa sújtotta övezetben mezőgazdasági tevékenységet nem lehet végezni, elsősorban a magyar élelmiszerek jó hírének megőrzése miatt. A földtulajdonosoknak viszont megélhetést kell biztosítani, a megoldás a lág- és fásszárú energiacélú növények termesztése lehet – hangsúlyozta az államtitkár. A megújuló energia alapú rendszerek kiépítése jelentős technológiai beruházásokat igényel, ami új munkahelyeket teremt, a gazdáknak pedig stabil bevételt hozhat az energianövények termesztése. Az előkészítés folya-

mata és a projekt megvalósítása hosszabb időt vesz igénybe, így nem lehet késlekedni a tárgyalásokkal. Nagy jelentőségű a vízügyi rehabilitáció feladata is, a Torna patak és a Marcal újjáélesztése, a meder- és a partvonal kotrása.

Illés Zoltán tájékoztatóját követően Roger Mackeldey, Szászországi Tartományi Környezetvédelmi és Mezőgazdasági Minisztérium nemzetközi együttműködésért felelős ágazati vezetője bemutatta a szász környezetvédelmi minisztérium delegációjának tagjait, valamint szász cégek és intézmények ismertették tevékenységüket. A német szervezetek a nap folyamán javaslatokat is megfogalmaztak a kistérség rehabilitációja érdekében. A kormányok közötti munkabizottság együttműködése a biomaszrendszer kidolgozásán és letelepítésén túl kiterjed egy környezetegészségügyi központ létrehozására, a devecseri ipari park fejlesztésére, illetve oktatási-képzési struktúra kialakítására.

Roger Mackeldey tájékoztatása szerint a kidolgozott intéz-

kedési programot a német szakértőknek a helyszínen végzett iszap- és talajmintákkal végzett laborvizsgálatai alapozták meg. Elmondta: a tartomány cégei nagy tapasztalattal rendelkeznek az árvízvédelem, a hulladékgazdálkodás, a szennyvízkezelés, a rekultiváció, és a szennyvíziszap energia célú hasznosításában. Az intézkedési terveket a berlini zöld héten nyújtották be Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszternek.

A szász vállalatokkal kiegészült delegáció a környezeti károk felszámolása mellett a mintegy 800 hektáros terület újjáhasznosításában és a régió hosszú távú gazdaságfejlesztésében is részt kíván venni – mondta Roger Mackeldey. Beszámolt arról, hogy Szászországban több önálló energiaellátású régiót fejlesztettek ki.

A gazdaságfejlesztést konzorcium formájában képzelik el, a bemutatott közel százoldalas intézkedési tervet a chemnitzi székhelyű C&E cégcsoport dolgozta ki.

(- cs -)

Fotó: Baráth András

Tavaszi ovigaléria

Április 19-én nyitották meg Bartáné Schenek Katalin ajkai óvodapedagógus textilmunkáiból készült kiállítást településünk óvodájában. Imri Zoltánné, Szilvi néni köszöntötte a megjelent vendégeket és nem utolsósorban a gyerekeket, akik nagy érdeklődéssel szemlélték az eseményeket. Lipkáné Oszkó Ágnes és Bertalanné Pór Beáta furulyajátéka után a Csipcsirip csoport kedves műsorában gyönyörködhetnek kicsik és nagyok. Az ismert dallamokat: Bújj-bújj zöld ág vagy Cifra palota- a szereplőkkel együtt énekeltek a játszópajtások is és a körjátékok tapsába is bekapcsolódtak. A műsor végén az ovisok képviselőjében két szereplő kisgyerek köszöntötte meg, hogy „Kati néni” elhozott nekik a munkáiból, aki pedig viszonzásul megígérte, hogy amennyiben felkérést kap, nagyon szívesen eljön újra, és varmi tanítja a gyerekeket. Azt is elmesélte, hogyan kezdődött nála varrás szeretete. Ezt követően a vendégek és a gyerekek

Csipcsirip csoport köszöntője

nagy érdeklődéssel tekintették meg a színes textilekből készült könyvborítót, babákat, kutyusokat, macikat, nyuszikat, táskákat, takarót, sőt egy „tojásfát” is.

Az ovigaléria eme új kiállítása igazi üde színfolt, ami sok gyereknek és remélhetően sok szülőnek is örömet okoz.

Az alkotó a megnyitó után válaszolt kérdéseinkre:

– Hol találkozhattunk ezt megelőzően már munkáival?

– Ajkán többször is volt kiállításom, illetve Nagyvácszonyban az Ajkai Kézműves Egyesülettel, aminek tagja vagyok.

– Van-e kedvenc technikája,

hiszen sok patchwork munkát is látunk.

– Nincs kedvenc, mindegyiket egyformán szeretem, de ez hangulattól is függ, hogy éppen melyik módszerrel dolgozom.

– Óvónőként, családayaként hogyan marad ideje az alkotásra?

– Gyermekeim már nagyok, így könnyebben tudok időt szakítani a varrásra, és nagyon jól kikapcsol, a feszültséget is oldja.

– Lesz-e valaki a gyerekek közül, aki a varrás szeretetét tovább viszi?

– Igen, a kisebbik, 13 éves lányom segít például egy-egy munka összeállításában és már ügyesen is varr.

A kiállításhoz az alkotónak és a szervezőknek is szeretettel gratulálunk, Bartáné Schenek Katalinnak pedig további munkájához sok sikert kívánunk.

L. Sz. S.

Fotó: Baráth András

A MAGYAR MÁLTAI SZERETETSZOLGÁLAT SZERVEZÉSÉBEN

2011. Május **1.** 10.00 - 22.30
 Helyszín: Esterházy-kastélypark

Devecser MAJÁLIS

INGYENES!

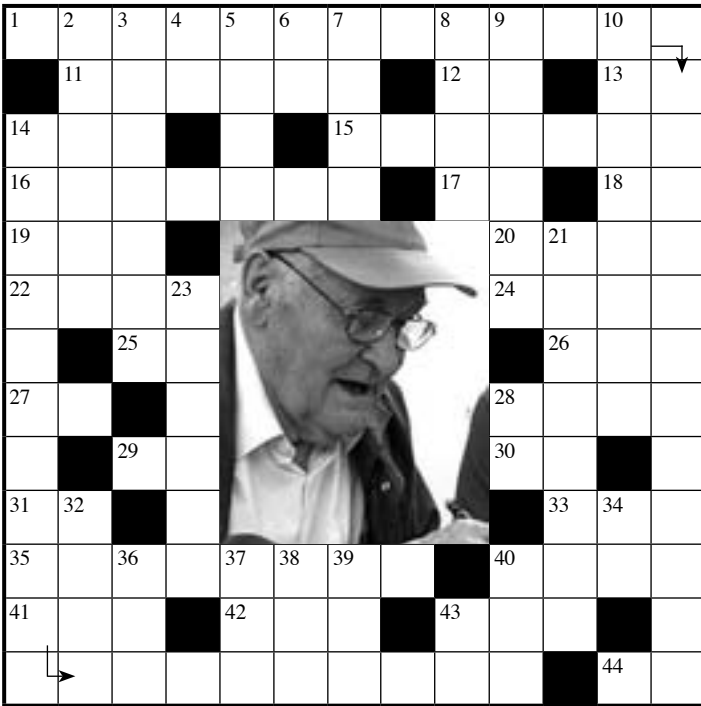
Program:

- 10.00: Devecseri Ifjúsági Fúvószenekar
- 10.30: Lira Vegyeskar
- 11.00: Fláre Beás együttes
- 11.40: HuNKuN DaNCe (Folk Show)
- 12.10: Caramel
- 13.00: Ünnepi köszöntő
- 13.15: Zengő ABC élő koncert gyerekeknek
- 14.00: Éles István humorpercek
- 14.50: Üzletembers élő koncert
- 16.00: Diamond élő koncert
- 17.10: Bon Jovi Tribute élő koncert
- 18.50: Zöld a Bibor Band élő koncert
- 20.30: **PIRAMIS** élő koncert

Kányádi Sándor: Kuplé a vörös villamosról

VÍZSZINTES: 1./ A megfejtendő rejtvény első része: /Zárt betűk: H, Á, R, D, C, V, Ü/ 11./ Királynő latinul 12./ Zeneszerző művét jelöli /Rövidítve/ 13./ Szikladarab 14./ Magas török tiszti rang 15./ Sophia/Olasz filmszínésznő/16./ Hangverseny 17./ Argon vegyjele 18./ Tág 19./ A hét vezér egyike 20./ Billeg, inbolyog 22./tum / Romváros Olaszországban/ 24./ Házfedél 25./ Sír- népiesen 26./ ...dog /"Forró kutya"/ 27./ Kettőzve: Férfi becenév 28./ Főváros egyik része 29./ Délelőtt / Rövidítve/ 30./ Aroma 31./ Vép szélei! 33./ Baj, kellemetlenség 35./ Tiszthelyettesi rang 40./ Mozog a föld 41./ Mező 42./ Kőszeg melletti település 43./ Hideg évszak 44./ Áll ellentéte

FÜGGŐLEGES: 2./ Májusban nyíló virág 3./ Babérrózsa 4./ Togo autójele 5./ Miami / Népszerű tévésorozat/ 6./ Bánd közepe! 7./ játékok /Logikai/ 8./ Ibsen mű 9./ Mustárgáz 10./ Ausztria, Kambodzsa autójele 14./ A megfejtendő rejtvény má-

sodik része: /Zárt betűk: O, T, Ö, I, M/ 18./ Zoltán / Kortárs festőművész/ 21./ Sételmez 23./ -had /Lusta népség/ 28./ Ludolph-féle szám 32./ Sajtó 34./ Radon vegyjele 36./ Magyar Televízió /Rövidítve/ 37./ Kén és Klór vegyjele 38./ Edény 39./ Régi rádiómárka 40./ Nyílás 43./ Álló víz

(A rejtvényt készítette:
Czeidl József)

Az áprilisi szám megfejtését 2011. május 20-ig várjuk a Művelődési Ház címére (Devecser, Jókai u. 3.) vagy e-mailben: ujdevecseriujsg@gmail.com

A márciusi szám helyes megfejtése: „Pacsirtának kék magasság, vetőmagnak tiszta föld”

Nyertesek:
Tóth Rita, Devecser
Ivány Gyuláné, Devecser
Papp Tibor, Somlóvásárhely
A nyerteseknek eljuttatjuk a nyereményeket.

Új Devecseri Újság – A település közéleti lapja, **Kiadja:** Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház, **Megjelenik:** 1800 példányban, ISSN 2062-6878, **Hirdetésfelvétel:** a könyvtárban nyitvatartási idő alatt, **E-mail:** ujdevecseriujsg@gmail.com, **Levél cím:** Devecser Városi Könyvtár és Művelődési Ház, 8460 Devecser, Jókai u. 3., **Tel.:** 88/224-125, **Felelős szerkesztő:** Cseh Tiborné, **Szerkesztő-bizottság:** Lászlóné Szeghalmi Stella, Szabó Adrienn, Boldizsár Zsolt, **Nyomda:** KellerPrint Nyomda Kft. Ajka, **Felelős vezető:** Keller Gyula

Barátságos kosárlabda mérkőzés iskolánk tornatermében

2011. április 9-én, szombaton délután meglátogattunk minket a budapesti „Péntek fél 8” baráti társaság néhány tagja – köztük az ismert sportriporter, Zelinka Ildikó – családtagjaikkal együtt. Tőlük kaptunk adományként néhány hónapja 1 db mobil kosárlabda-palánkot gyűrűvel, 1 db Kipsta Overtime kosárlabdát, 3 db kézilabdát és 3 db Adidas futsal labdát. Az átadáskor megemlézték, hogy mivel ők egy baráti kosárlabda-csapat tagjai, ezért ha eljönnek ide, szívesen játszanának a devecseri kosarasokkal. Ennek a kérésnek mi örömmel tettünk eleget, így került sor a szombati mérkőzésre, ahol Devecsert az a társaság képviselte, akik az iskola tornatermében immár 20 éve játszanak együtt minden héten a mozgás örömeért.

A találkozó a tornateremben volt, ahol eleinte feszengve ismerkedtünk egymással, majd a játék során ezek a feszültségek feloldódtak, és nagyon jó han-

gulatú mérkőzést játszottunk velük. Az eredmény igaz, hogy nekik volt kedvező, ami nem is csoda, hiszen magasabbak, és jóval fiatalabbak voltak nálunk, de nem is érdekelt különösebben senkit, hiszen maga a játék volt a lényeg.

Közben annyira jól éreztük magunkat egymás társaságában, hogy a meccs után még senki nem akart búcsúzkodni, és mivel meghívtak minket a sárosfői szállásukra, mi szívesen tettünk eleget a meghívásnak. Vittünk nekik emlékül néhány jelképes ajándékot, és estig nagyon jól beszélgettünk. Annyira összebarátkoztunk, hogy végül úgy váltunk el, hogy ősszel megismételjük ezt a programot. Akkor legalább azok a csapattársak is eljöhettek tőlük, akik most egyéb elfoglaltság miatt kimaradtak, de nagyon szerettek volna ők is itt lenni.

Szóval folytatás ősszel!

Kulcsárné Németh Gyöngyi

„Mindenki egyért, egy mindenkiért!”

A devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola szervezésében az idei tanévben első alkalommal került megrendezésre a „Mindenki egyért, egy mindenkiért!” mesevetélkedő. A játék általános iskolák 2–3–4. osztályos tanulói, négy fős csapatai számára került kiírásra. A verseny keretét adó meséket Benedek Elek, a nagy mesemondó kedvelt történeteiből válogattuk ki.

Iskolánk két csapattal indult ezen a megmérettetésen: a 4. a osztály Csiguszok csapata (felkészítő pedagógus: Nyárs Hajnalka), és a 4. b osztály Aranytulipán csapata (felkészítő pedagógus: Keresztes Ibolya). A vetélkedőn ajkai csapatok is képviseltették magukat.

A gyerekek nagy örömmel vágtak neki a háromfordulós próbatételnek. Az első fordulóban a csapatoknak meseillusztrációt kellett készíteniük egy kiválasztott meséhez, tetszőleges technikával. Ezek a munkák a második fordulóban kerültek értékelésre és kiállításra. A második próbatételben egy játékos vetélkedőre vártuk a lurkókat a devecseri Városi Könyvtár olvasótermébe. Itt a csapatok hét feladat kapcsán adtak számot tudásukról. Néhány feladattól

a sok közül: szereplők felismerése, igaz-hamis állítások, totó, villámkérdések, titkosírás, mesei idézetek, keresztrejtvény. A vetélkedő után a gyerekek megtekintették egymás meseillusztrációit, és farkasétvágygal elfogyasztották jól megérdemelt uzsonnájukat, forró teát finom kaláccsal.

A csapatok a megszerzett pontokat viszik tovább a következő fordulóra. A harmadik próbatétel után ezek összesítésre kerülnek, melynek alapján megszületik a verseny végeredménye.

Eddig két fordulón vagyunk túl. A harmadik megmérettetés egy kiválasztott mese dramatizálása lesz, amelyet a tanulók a devecseri Művelődési Ház színháztermében adnak elő.

A mesevetélkedő rendkívül jó hangulatban telt. A gyerekek számára nem a győzelem volt a legfontosabb, hanem a közös játék öröme. Nagyon sok élmennyel gazdagodtak, és megtapasztalták, hogy együtt minden elérhető, még a legelérhetlenebb dolgok is.

„Mindenki egyért, egy mindenkiért!”

A harmadik fordulóra mindenkinek jó felkészülést, kellemes meseolvasást kívánunk!

Soós Krisztina